EVROPSKA KOMISIJA

Bruselj, 17.12.2009
COM(2009) 687 konč.

POROČILO KOMISIJE

na podlagi členov 4 in 5 Odločbe Sveta z dne 5. oktobra 2006 o vzpostavitvi mehanizma vzajemnega obveščanja glede ukrepov držav članic na področjih azila in priseljevanja

KAZALO

1. UVOD 3
2. DEJAVNOSTI 3
3. SPLOŠEN PREGLED 4
4. POSREDOVANE INFORMACIJE 4
5. OCENA 9
6. SKLEPNE UGOTOVITVE 10
PRILOGA: 12

1. UVOD

Svet za pravosodje in notranje zadeve je v sklepih, sprejetih na sestanku dne 14. aprila 2005, pozval k vzpostavitvi sistema vzajemnega obveščanja med tistimi, ki so v državah članicah pristojni za politiko azila in migracij. Komisija je po tem pozivu oktobra 2005 predstavila predlog Odločbe Sveta o vzpostavitvi mehanizma vzajemnega obveščanja glede ukrepov držav članic na področjih azila in priseljevanja[1]. Svet je Odločbo (2006/688/ES) sprejel 5. oktobra 2006[2].

Z Odločbo je vzpostavljen sistem varne izmenjave informacij in posvetovanja med državami članicami o nacionalnih ukrepih, ki jih nameravajo sprejeti ali so jih pred kratkim sprejele, če so ti ukrepi javno dostopni in bi lahko imeli pomemben vpliv na več držav članic ali na Evropsko unijo kot celoto.

V členu 4 Odločbe je določeno, da Komisija enkrat na leto pripravi splošno poročilo, v katerem so povzete najpomembnejše informacije, ki jih posredujejo države članice. To splošno poročilo se pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu ter tvori podlago za razprave o nacionalnih politikah priseljevanja in azila na ministrski ravni.

V členu 5 je določeno, da Komisija oceni delovanje mehanizma dve leti po začetku veljavnosti te odločbe in nadaljuje z njegovim rednim ocenjevanjem. Komisija lahko po potrebi tudi predlaga spremembe.

Ker je treba poleg splošnega poročila vsaki dve leti pripraviti tudi oceno delovanja mehanizma, je po mnenju Komisije smiselno združiti nalogi poročanja (člen 4) in ocenjevanja (člen 5) v enoten dokument. Tako bo lahko za prvo obdobje delovanja mehanizma vzajemnega obveščanja predstavljeno obsežno poročilo.

2. DEJAVNOSTI

Odločba je začela veljati 4. novembra 2006, mehanizem pa je začel delovati aprila 2007. V skladu s členom 3 Odločbe je Komisija ustanovila posebno interesno skupino, ki deluje na platformi spletnega omrežja CIRCA (Communication & Information Resource Centre Administrator – Center za informiranje in komunikacijo z upravami), in nacionalnim kontaktnim točkam, ki so jih določile države članice, omogočila dostop do omrežja.

Do konca septembra 2008 so vse države članice določile svoje nacionalne kontaktne točke. Dostop je bil omogočen približno 60 nacionalnim strokovnjakom, število zahtevkov za dostop pa se med državami članicami razlikuje, in sicer od enega do pet na posamezno državo članico.

Komisija je, da bi podprla nacionalne kontaktne točke in strokovnjake seznanila z omrežjem, februarja 2007 organizirala usposabljanje o spletni aplikaciji CIRCA, ki mu je decembra 2007 sledilo dodatno usposabljanje v okviru delavnice. Zadnje usposabljanje je bilo tudi forum za predhodno analizo prvih šestih mesecev od začetka delovanja sistema. Tretja delavnica, ki je bila aprila 2008, se je osredotočila na morebitno vsebino tega poročila.

---

[1] COM(2005) 480 konč.

[2] UL L 283, 14.10.2006, str. 40.

Komisija je države članice v Odboru za priseljevanje in azil obenem obvestila o najpomembnejših informacijah, ki so jih posredovale države članice. Odbor je na podlagi vprašalnika razpravljal, kako bi se lahko izboljšala uporaba mehanizma. Odbor je bil na srečanju 8. junija 2009 tudi obveščen o pripravi poročila in ocene. Podatki iz poročila so bili poslani kontaktnim točkam mehanizma vzajemnega obveščanja v preverjanje.

3. SPLOŠEN PREGLED

Od aprila 2007 do 30. septembra 2009 je 16 držav članic posredovalo informacije prek mehanizma vzajemnega obveščanja. Sporočila so zajemala 45 različnih ukrepov. Skoraj 50 % sporočil (21) se je nanašalo na sprejeto zakonodajo, le 4 sporočila pa na osnutke zakonodaje. 5 držav članic je posredovalo skupaj 9 obvestil o političnih namenih in dolgoročnem načrtovanju programov. 11 držav članic pa ni poslalo nobenih informacij (glej Prilogo). Čeprav je bila izmenjava informacij v nekaterih obdobjih intenzivnejša, so bila leta 2009 le štiri sporočila poslana prek mehanizma vzajemnega obveščanja.

Oblika sporočenih informacij ni bila vselej enotna. V skladu s členom 2(2) Odločbe se informacije sporočijo z uporabo obrazca za poročanje, priloženega Odločbi, pri tem pa se, kadar je mogoče, doda spletna povezava na stran s celotnim besedilom. Vendar države članice v nekaterih primerih niso uporabile tega obrazca, ampak so posredovale le golo besedilo zadevnega ukrepa. Zaradi tega je bilo informacije morda težje uspešno sprejemati, saj je treba upoštevati, da zainteresirane države članice niso mogle takoj opredeliti bistva ukrepa ali njegovega morebitnega učinka. Prav tako so opazne razlike pri vsebini izpolnjenih obrazcev. Medtem ko zajemajo nekateri obrazci dokaj celostne (a še vedno zgoščene) prispevke, so drugi omejeni le na bežen opis, ki morda ne ponazarja narave ukrepa.

Poleg tega je bil v nekaterih primerih naveden le angleški naslov zadevnega ukrepa brez izpolnjenega obrazca, besedilo pa je bilo sporočeno le v originalnem jeziku. S tem se je morda ustvarilo tveganje, da se informacije ne bi razumele. Opozoriti je treba, da morajo države članice v skladu s Prilogo k Odločbi v enega od uradnih jezikov institucij Evropske unije, ki ni njihov uradni jezik, prevesti polno ime ukrepa, kratek opis ukrepa ter svoje pripombe in pojasnila.

4. POSREDOVANE INFORMACIJE

Politični nameni in dolgoročno načrtovanje programov

Združeno kraljestvo je 20. aprila 2007 poslalo dva dokumenta, ki ju je marca 2007 sprejelo ministrstvo za notranje zadeve: „Securing the UK **Border** – Our vision and strategy for the future“ (Zavarovanje meja Združenega kraljestva – Naša vizija in strategija za prihodnost) ter „Enforcing the Rules – A strategy to ensure and enforce compliance with our **immigration laws“** (Izvrševanje predpisov – Strategija za zagotavljanje in doseganje skladnosti z našimi zakoni o priseljevanju). Ta dokumenta določata nov pristop britanskih organov glede politike meja in izvrševanja predpisov o priseljevanju.

Španija je 25. junija 2007 poslala informacije o „strateškem načrtu za **državljanstvo in vključevanje**“, v katerem je pojasnjen španski pristop k vključevanju v obdobju med 2007 in 2010.

Romunija je 17. aprila 2008 poslala informacije o sklepu vlade o **nacionalni strategiji na področju priseljevanja** v obdobju med 2007 in 2010.

Nizozemska je 13. aprila 2007 sporočila, da namerava sprejeti **predpis, s katerim bo uredila stanje na področju, ki ga je urejal zakon o tujcih**.

Nizozemska je 1. avgusta 2008 poslala tudi informacije o dopisu ministra in namestnika ministra za pravosodje, naslovljenega na predsednika parlamenta, v katerem je analizirala **uporabo člena 1F Konvencije iz leta 1951 o statusu beguncev**. Dopis z dne 9. junija 2008 vsebuje ugotovitve, nastale na podlagi ocene nizozemske politike glede člena 1F Konvencije iz leta 1951.

Poleg tega je **Nizozemska** državam članicam 29. septembra 2008 poslala „**Blueprint for Modern Migration Policy“** (načrt za sodobno migracijsko politiko). Načrt je bil v nizozemskem parlamentu predstavljen 27. junija 2008 ter vsebuje **predlog** nizozemske vlade **v zvezi s sprejemanjem in prebivanjem tujih državljanov**, ki želijo prebivati na Nizozemskem.

Nizozemska je 12. februarja 2009 poslala tudi informacije o sprejetju dokumenta z naslovom **„Achieving a more effective asylum procedure and a more effective return policy“** (Doseganje učinkovitejšega azilnega postopka in učinkovitejše politike vračanja). V tem dokumentu so opisani načrti vlade v zvezi z natančnejšim in hitrejšim azilnim postopkom, s katerim se bo tudi pospešilo vračanje zavrnjenih prosilcev za azil.

Švedska je 9. decembra 2008 poslala informacije o sprejetju **mednarodne strategije švedskega odbora za priseljevanje**. Ta dokument je celovita mednarodna strategija, saj je pri njegovi pripravi sodelovala celotna agencija, generalni direktor agencije pa jo je sprejel junija 2008.

Osnutki zakonodaje

Več informacij v zvezi z ureditvijo pravnega statusa prosilcev za azil na **Nizozemskem** (navedenih zgoraj v okviru političnih namenov) je bilo nadalje poslanih 7. maja in 5. junija 2007. V skladu s predpisom se bo tujim državljanom, ki so vložili prošnjo za azil pred 1. aprilom 2001 in so na Nizozemskem neprekinjeno živeli od 1. aprila 2001, po uradni dolžnosti izdalo dovoljenje za prebivanje. Tujim državljanom, ki pomenijo nevarnost za javni red in notranjo varnost, se tako dovoljenje v skladu s predpisom ne bo izdalo. Tujim državljanom, ki so v različnih postopkih navedli lažno identiteto ali državljanstvo in za katere je bilo ugotovljeno, da imajo lažno identiteto ali državljanstvo, se takšno dovoljenje v skladu s predpisom prav tako ne bo izdalo.

Italija je 3. maja 2007 poslala informacije o osnutku predpisa o spremembi **predpisov na področju priseljevanja** in pogojev za tujce, ki zajemajo zlasti **privilegiran postopek** za **visoko specializirane delavce (**na področjih raziskav, znanosti, kulture, umetnosti, menedžmenta, zabaviščne industrije, športa), v skladu s katerim se jim brez odlašanja izda dovoljenje za prebivanje za največ 5 let, ter **ukrepe za učinkovito politiko vračanja**.

Italija je 8. novembra 2007 poročala o aktu senata št. 1201 v zvezi z osnutkom predpisa o intervencijah na področju boja proti izkoriščanju **delavcev na črno**, katerega namen je okrepiti zaščito delavcev migrantov in uvesti **kazni proti delodajalcem**.

Češka republika je 17. junija 2008 poslala informacije glede predloga o **zakoniti migraciji** z uvedbo **„zelene karte“**, ki naj bi začela veljati sredi leta 2009. Ta „zelena karta“ naj bi bila dokument, ki bi veljal kot delovno dovoljenje in dovoljenje za prebivanje na ozemlju Češke republike, obenem pa tudi kot dolgoročno dovoljenje za prebivanje zaradi zaposlovanja v posebnih primerih.

Sprejeta zakonodaja

Slovaška republika je 8. marca 2007 poslala informacije o spremembah v novem **zakonu o azilu**, v katerega je vključen pojem subsidiarne zaščite. Slovaška republika je 31. januarja 2008 poslala informacije o **nadaljnjih spremembah** zakona o azilu.

Madžarska je 2. julija 2007 poslala informacije o novi madžarski **zakonodaji na področju priseljevanja** („Zakon II iz leta 2007 o vstopu in bivanju državljanov tretjih držav“). Nova zakonodaja, ki je začela veljati 1. julija 2007, je v glavnem namenjena usklajevanju z ustreznimi pravnimi akti EU, še zlasti s schengenskim pravnim redom.

Madžarska je istega dne poslala tudi informacije o novem „Zakonu št. LXXX iz leta 2007 o **azilu**“, ki je bil sprejet 25. junija 2007 in je začel veljati 1. januarja 2008. Nov zakon je v glavnem namenjen usklajevanju z ustreznimi direktivami ES (direktiva o zahtevanih pogojih, direktiva o azilnih postopkih in direktiva o pogojih za sprejem) ter med drugim uvaja pojem subsidiarne zaščite v madžarsko zakonodajo. Angleška različica novega zakona je bila predložena 21. decembra 2007.

Madžarska je 18. avgusta 2009 predložila tudi besedilo uredb vlade št. 113/2007 in št. 114/2007 o izvajanju zakona I iz leta 2007 **o sprejemanju in prebivanju oseb, ki imajo pravico do prostega gibanja in prebivanja**, s katerim se izvaja zakon o prostem gibanju, ki je začel veljati 1. januarja 2007.

Malta je 6. julija 2007 poslala informacije o novi zakonodaji, s katero se v nacionalnem pravu izvaja Direktiva 2003/86/ES o **pravici do združitve družine** za državljane tretjih držav.

Poljska je istega dne poslala informacije o odloku ministra za delo in socialno politiko z dne 27. junija 2007, ki spreminja odlok o delu tujcev, ki ne **potrebujejo delovnega dovoljenja**. Novi predpisi naj bi spodbujali **zakonito zaposlovanje** tujcev in hkrati prispevali k rešitvi pomanjkanja delovne sile, ki je opazno zlasti v kmetijstvu in gradbeništvu. Odlok je začel veljati 5. julija 2007.

Poleg tega je **Poljska** 31. januarja 2008 poslala informacije o nadaljnji spremembi odloka o delu tujcev, ki ne potrebujejo delovnega dovoljenja. Začetno obdobje (do največ 3 mesecev) je bilo podaljšano na največ 6 mesecev v 12-mesečnem obdobju. Odlok je začel veljati 1. februarja 2008.

Poljska je 20. julija 2007 poslala tudi informacije o zakonu z dne 24. maja 2007 o spremembi zakona o tujcih (in nekaterih drugih zakonov). S tem zakonom naj bi se izvajali Direktiva 2005/71/ES in Direktiva 2004/114/ES. Razen tega sprememba zajema **instrument spregleda (urejanje pravnega statusa) za tujce, ki** na ozemlju Republike Poljske **nezakonito prebivajo** neprekinjeno vsaj od 1. januarja 1997 in ki do izteka 6 mesecev po dnevu začetka veljavnosti tega zakona vložijo prošnjo za dovoljenje za prebivanje za določeno obdobje 1 leta. Zakon je začel veljati 20. julija 2007.

Nemčija je 27. septembra 2007 poslala informacije o zakonu o spremembi **zakona o priseljevanju**. Ta zakon je v glavnem namenjen izvajanju enajstih direktiv. Poleg tega je bil spremenjen zakon o prijavi prebivališča, ki je začel veljati 1. januarja 2005, da bi se preprečile navidezne in neprostovoljne sklenitve zakonske zveze, povečala notranja varnost, spodbudilo vključevanje tujcev (vključno z dovoljenim bivanjem določenih kategorij državljanov tretjih držav) ter poenostavil prihod v Nemčijo tistim osebam, ki želijo v tej državi ustanoviti podjetje.

Portugalska je 6. novembra 2007 poslala informacije o novih predpisih (zakon št. 23/2007 z dne 4. julija 2007 in uredba št. 84/2007 z dne 5. novembra 2007), ki določajo **pravni okvir za vstop in izstop tujcev** na nacionalno ozemlje in z nacionalnega ozemlja, **bivanje tujcev** na tem ozemlju **in odstranjevanje tujcev** s tega ozemlja. Portugalska je z navedenima predpisoma v nacionalno zakonodajo prenesla več direktiv, zlasti o zakoniti migraciji.

Slovenija je 12. marca 2008 poslala informacije o „Zakonu o mednarodni zaščiti“, ki je začel veljati 1. januarja 2008. Z Zakonom o mednarodni zaščiti je Slovenija v nacionalno zakonodajo prenesla **direktive o azilu**. V tem zakonu je poleg določb iz direktiv tudi novo poglavje o **priznanju statusa begunca in sprejemu v Republiko Slovenijo** na podlagi letne kvote.

Češka republika je 8. aprila 2008 poslala informacije o spremembi Zakona št. 326/1999 Coll. o prebivanju tujcev na ozemlju Češke republike, ki je začel veljati 21. decembra 2007. Zakon o prebivanju tujcev na ozemlju Češke republike je temeljni zakonodajni akt, ki vsebuje pravne določbe o **pravicah in obveznostih tujcev, ki zakonito prebivajo** na ozemlju Češke republike, in tistih, ki vstopajo na to ozemlje, vizumskem režimu, izgonu idr. Najpomembnejše spremembe zadevajo prenos Direktive 2005/71/ES in Direktive 2001/51/ES, obveznosti tujcev, ki vlagajo vlogo za izdajo vizuma, da dovolijo odvzem svojih prstnih odtisov in fotografiranje, uvedbo obveznega dokazovanja znanja češkega jezika kot pogoja ob vložitvi vloge za dovoljenje za stalno prebivanje ter novi uredbi v zvezi z goljufijami, katerih namen je pridobiti dovoljenje za prebivanje v Češki republiki – „navidezne sklenitve zakonske zveze“.

Švedska je prav tako 8. aprila 2008 poslala informacije o spremembi **švedskega zakona o tujcih** in **odloka o tujcih**, ki sta začela veljati v začetku leta 2006. Zakon o tujcih med drugim vsebuje ukrepe v zvezi s pogoji, na podlagi katerih lahko tujec vstopi na Švedsko ter biva in dela v tej državi, z vizumi, s pravico do prebivanja, z begunci in osebami, ki potrebujejo zaščito zaradi drugih razlogov, s statusom švedskega rezidenta za daljši čas za državljane tretjih držav, s pridržanjem, z zavrnitvijo vstopa in izvajanjem odredb o izgonu, s pritožbenimi postopki, s pravno pomočjo ter z začasno zaščito. **Odlok o tujcih** vsebuje določbe o potnih listinah, vizumih, pravici do prebivanja, dovoljenjih za prebivanje, delovnih dovoljenjih, nadzoru in prisilnih ukrepih, dolžnosti obveščanja, zavrnitvi vstopa, izgonu itd.

Avstrija je 16. aprila 2008 predložila besedilo zveznega zakona o naselitvi in prebivanju v Avstriji (**zakon o naselitvi in prebivanju**) ter zveznega zakona o priznanju pravice do azila (**zakon o azilu** iz leta 2005). Oba sta začela veljati 1. januarja 2006.

Avstrija je 13. avgusta 2009 predložila besedilo **sprememb zakona o azilu, zakona o naselitvi in prebivanju ter zakona o zunanji politiki** z dne 1. aprila 2009.

Grčija je 10. maja 2007 poslala informacije o **postopku ureditve pravnega statusa** za določene kategorije državljanov tretjih držav. V odstavku 4 člena 18 zakona št. 3536/2007 je

določen postopek ureditve pravnega statusa za določene kategorije državljanov tretjih držav, ki so v Grčiji že živeli do 31. decembra 2004 in odtlej živijo v tej državi, če ne pomenijo nevarnosti za javni red in javno varnost. Zadevne osebe predložijo posebno dokazilo o svojem prebivanju v Grčiji. V skladu s predpisi morajo pogoje za ureditev pravnega statusa izpolnjevati tudi zakonci in mladoletni otroci zadevnih državljanov.

Grčija je 15. maja 2008 poslala informacije o predsedniški uredbi št. 106/2007 o prenosu Direktive 2004/38/ES v nacionalno zakonodajo, s sklicevanjem na člen 2(4) Odločbe Sveta. Istega dne so bile predložene informacije o Skupni ministrski odločbi št. 16928/17-8-07 o **certifikaciji znanja grščine** ter poznavanja elementov grške zgodovine in kulture za državljane tretjih držav, ki želijo vložiti vlogo za **dovoljenje za prebivanje za daljši čas**, kot je bila spremenjena s Skupno ministrsko odločbo št. 999/03-3-08.

Španija je 23. septembra 2008 poslala informacije o novem predpisu o **podpori prostovoljnega vračanja** nezaposlenih državljanov tretjih držav v njihove države izvora. Ukrep, sprejet z uredbo vlade št. 4/2008 z dne 19. septembra 2008, je omogočil, da se denarno nadomestilo za brezposelnost v dveh obrokih izplača brezposelnim delavcem, državljanom tretjih držav, ki v Španiji zakonito prebivajo in so se prostovoljno odločili za povratek v državo izvora. Praviloma morajo biti delavci državljani tistih tretjih držav, s katerimi je Španija podpisala dvostranske sporazume o socialni varnosti.

Pravnomočne odločbe najvišjih sodišč

Predložena ni bila nobena informacija.

Upravni akti, ki so vplivali na veliko skupino državljanov tretjih držav ali so splošne narave

Italija je 3. maja 2007 poslala informacije o sprejetju direktive ministra za notranje zadeve in ministra za družinske politike o **prebivanju tujih mladoletnih državljanov** ter o okrožnici o izdajanju **dovoljenj za prebivanje neprofesionalnim športnikom iz držav, ki niso članice EU**.

Italija je poleg tega 6. decembra 2007 predložila informacije o sklepu notranjega ministra o izdajanju **dovoljenj za prebivanje zaradi socialne zaščite** priseljencem, ki se soočajo z izkoriščevalskimi delovnimi pogoji.

Španija je 25. junija 2007 poslala informacije o **odredbi ministra o finančnih sredstvih, ki jih morajo imeti na razpolago tujci** za vstop v Španijo, in drugi odredbi ministra o **vabilih, s katerimi fizične osebe povabijo tujce v Španijo zaradi zasebnih ali turističnih namenov**.

Španija je 2. avgusta 2007 prav tako predložila navodila o **postopku za izdajo** dovoljenj za prebivanje in delo v Španiji **državljanom tretjih držav, ki se vkrcajo na španske ladje**.

Španija je 17. januarja 2008 poslala še informacije o odločitvi španskega sveta ministrov z dne 21. decembra 2007, ki za Španijo za leto 2008 določa **kvote za tuje delavce iz držav, ki niso članice EU**.

Drugo

Nizozemska je 2. novembra 2007 poslala informacije o sklepu oddelka za upravno pravo državnega sveta, da **Sodišču Evropskih skupnosti v predhodno odločanje predloži** vprašanja v zvezi s področjem uporabe člena 15(c) Direktive 2004/83/ES.

Švedska je 22. julija 2008 poslala smernice generalnega direktorja švedskega odbora za priseljevanje (sprejete maja 2008) o **uporabi dublinske uredbe** v zvezi z Grčijo.

Nizozemska je državam članicam 2. oktobra 2008 poslala politične odločitve na področju **azila**, ki so bile sprejete za **določene države izvora**. Te odločitve zadevajo uporabo informacij o državah za obravnavo prošenj za azil na Nizozemskem. **Novo prilogo** k temu dokumentu je predložila 14. avgusta 2009.

5. OCENA

Države članice in Komisija[3] so poudarile, da vpliv neizvajanja mejnih kontrol na schengenskem območju, skupne vizumske politike, tesnih gospodarskih in socialnih odnosov med državami članicami EU ter razvoja skupne politike priseljevanja in skupne azilne politike očitno presega nacionalne meje. Ukrepi posamezne države članice, sprejeti iz nacionalnih ali regionalnih razlogov, lahko hitro vplivajo na drugo državo članico. S tega vidika sistematična izmenjava informacij omogoča boljše poznavanje politik drugih držav članic, boljše usklajevanje med temi državami, vpliv na kakovost nove zakonodaje EU ter nenazadnje povečanje vzajemnega poznavanja in zaupanja.

Iz navedenega sledi, da praktična izkušnja o delovanju mehanizma vzajemnega obveščanja ni izpolnila teh pričakovanj. Čeprav količina poslanih informacij ne more biti edini dejavnik ocene, je očitno, da bi bilo treba obseg uporabe tega mehanizma obravnavati kot neustrezen. Čeprav mora v skladu s členom 2(1) Odločbe vsaka država članica sama oceniti, ali bi njeni nacionalni ukrepi lahko imeli pomemben vpliv na več držav članic ali na Evropsko unijo kot celoto, je presenetljivo, da je bilo le za majhen delež ukrepov ocenjeno, da spadajo v to kategorijo. Poleg tega relativno veliko število držav članic ni poslalo nobenih informacij o ukrepih prek mehanizma vzajemnega obveščanja (BE, BU, CY, DK, EE, FI, FR, IE, LV, LT, LU).

Dinamika izmenjave informacij prek mehanizma vzajemnega obveščanja nedvomno peša, čeprav je Komisija ob številnih priložnostih spodbujala države članice, naj uporabljajo sistem. Ni jasno, zakaj je bil mehanizem vzajemnega obveščanja v zadnjem času tako redko uporabljen, čeprav so države članice še naprej dejavno razvijale svoje notranje politike na področju priseljevanja in azila. Komisija je ugotovila, da so bile istočasno opravljene poizvedbe o morebiti daljnosežnih ukrepih, o katerih so v drugih državah članicah razpravljali ali jih sprejeli, saj o njih niso bile poslane informacije prek mehanizma vzajemnega obveščanja. To nazorno prikazuje, da lahko pomanjkanje informacij dejansko ovira graditev medsebojnega zaupanja, potrebnega za učinkovito sodelovanje na področju priseljevanja in azila.

---

[3] Glej na primer: Glej na primer: Sporočilo Komisije z naslovom „Skupni politiki priseljevanja naproti“, COM(2007) 780 konč.

Poseben pomislek se lahko izrazi glede sporočanja ukrepov pred njihovim sprejetjem, saj so bili poslani le 4 osnutki predpisov in 9 ukrepov v zvezi s političnimi nameni ali dolgoročnim načrtovanjem programov. Malo dejavnosti na tej stopnji postopka odločanja gotovo ne pripomore k izmenjavi stališč, s čimer bi se spodbujalo oblikovanje bolj usklajenega pristopa do nacionalnih politik.

Komisija poudarja, da je cilj mehanizma vzajemnega obveščanja zagotoviti prožen, hiter in nebirokratski kanal za izmenjavo informacij, z upoštevanjem zahtev o zaupnosti in varstvu podatkov. To pomeni dodano vrednost v primerjavi z drugimi obstoječimi forumi in mehanizmi v EU, saj ti morda ne ponujajo zmeraj priložnosti za zagotavljanje prenosa informacij v „realnem času“ ter na ad-hoc podlagi, kadar se taka potreba pojavi.

6. SKLEPNE UGOTOVITVE

Okrepljena izmenjava informacij in skupno razpravljanje v okviru EU je način, s katerim se lahko zagotovi visoka raven politične in operativne solidarnosti v skupni politiki priseljevanja ter skupni azilni politiki. Ločeno sprejeti nacionalni ukrepi lahko oslabijo evropsko kohezijo in zaupanje[4].

Potreba po spodbujanju izmenjave informacij na tem področju je bila poudarjena tudi v Evropskem paktu o priseljevanju in azilu, v katerem je bilo dogovorjeno, da se okrepi vzajemno obveščanje o migraciji z izboljšanjem obstoječih instrumentov, kjer je to potrebno[5].

Komisija je v Sporočilu za stockholmski program[6] tudi navedla, da bi bilo treba za zagotovitev ureditve položaja izboljšati izmenjave informacij med državami članicami.

Zato Komisija meni, da mora učinkovito sporočanje informacij ostati ključna sestavina nadaljnjega razvoja politik EU na področju priseljevanja in azila, v okviru katerega bo potreba po izmenjavi informacij postajala še izrazitejša. Vendar se zdi, da sedanji način delovanja mehanizma vzajemnega obveščanja ne omogoča dosega tega cilja.

Zaradi relativno kratkega obdobja delovanja mehanizma vzajemnega obveščanja po mnenju Komisije ni primerno, da bi predlagala spremembe k Odločbi v skladu s členom 5 Odločbe. Nobenega dokaza ni, da so razlogi za nezadovoljivo uporabo Odločbe njene določbe. Na podlagi navedene delavnice je možno tudi ugotoviti, da uporaba omrežja CIRCA ni povzročila bistvenih tehničnih težav.

V prihodnosti je po mnenju Komisije zaželeno, da bi se delovanje mehanizma vzajemnega obveščanja racionaliziralo v splošnejši okvir. Ustrezen okvir nudi začetek izvajanja metodologije za spremljanje izvajanja Evropskega pakta o priseljevanju in azilu, katere rezultat bo letno poročilo Komisije Svetu. Prvo poročilo o metodologiji bo objavljeno leta 2010, leta 2011 pa bo poročilo obsežnejše, saj bo zajemalo tudi zaveze v zvezi s stockholmskim programom in njegovim spremljevalnim akcijskim načrtom[7].

---

4 Glej: Sporočilo Komisije: Skupna politika priseljevanja za Evropo: načela, ukrepi in orodja, COM(2008) 359 konč.

5 Dokument Sveta 13440/08.

6 Sporočilo Komisije: Območje svobode, varnosti in pravice za državljane, COM(2009) 262/4 konč.

7 Sporočilo Komisije: Metodologija za spremljanje izvajanja Evropskega pakta o priseljevanju in azilu, COM(2009) 266 konč.

To pomeni, da bo po tem poročilu Komisija informacije, poslane preko mehanizma vzajemnega obveščanja, v prihodnjih letih povzela v letnem poročilu o izvajanju pakta.

PRILOGA:

INFORMACIJE, KI SO JIH POSLALE DRŽAVE ČLANICE

Države članice	**Upravni akt**	**Sprejeti predpisi**	**Osnutki predpisov**	**Sodne odločbe**	**Drugo**	**Politični nameni, dolgoročno načrtovanje programov**	**Skupaj**
Avstrija		2					**2**
Belgija							**0**
Bolgarija							**0**
Ciper							**0**
Češka republika		1	1				**2**
Danska							**0**
Estonija							**0**
Finska							**0**
Francija							**0**
Nemčija		1					**1**
Grčija		3					**3**
Madžarska		4					**4**
Irska							**0**
Italija	3		2				**5**
Latvija							**0**
Litva							**0**
Luksemburg							**0**
Malta		1					**1**
Nizozemska			1		3	4	**8**
Poljska		3					**3**
Portugalska		1					**1**
Romunija						1	**1**
Slovaška		1					**1**
Slovenija		1					**1**
Španija	4	1				1	**6**
Švedska		2			1	1	**4**
Združeno kraljestvo						2	**2**
Skupaj	**7**	**21**	**4**	**0**	**4**	**9**	**45**